

16/12/2023

Συμπανηγύρισε η Παναγία Σουμελά με τον Άγιο Ελευθέριο στην Αλεξανδρούπολη - Μητροπολίτης Βεροίας: “Να συνεχίσουμε εδραίοι και αμετακίνητοι στη ζώσα παράδοση της πίστης μας”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Κατά το διήμερο 14 και 15 Δεκεμβρίου πανηγύρισε ο ενοριακός Ιερός Ναός του [Αγίου Ελευθερίου](#) στην [Αλεξανδρούπολη](#). Ειδικά φέτος, που συμπληρώθηκαν 100 χρόνια από την ίδρυση της ενορίας και την άφιξη των πρώτων προσφύγων από τον Πόντο, την Καππαδοκία και τη Μικρά Ασία, η πανήγυρις ήταν λαμπρή με την υποδοχή της Ιεράς Εικόνας της [Παναγίας Σουμελά](#), της

μάνας των προσφύγων, από το Βέρμιο.

Συμμετείχαν οι Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες [Βεροίας](#), [Ναούσης](#) και [Καμπανίας](#) κ. [Παντελεήμονος](#), ο οποίος προέστη στο πολυαρχιερατικό συλλείτουργο της εορτής και κήρυξε τον θείο λόγο, **Σιδηροκάστρου** κ. Μακάριος, ο οποίος κήρυξε το θείο λόγο στον Εσπερινό και χοροστάτησε στον Όρθρο της εορτής, **Γρεβενών** κ. Δαβίδ, ο οποίος χοροστάτησε στον Εσπερινό, και ο Ποιμενάρχης της Επαρχίας **Αλεξανδρουπόλεως** κ. Άνθιμος.

“Επειδή όμως καμία εορτή και καμία επέτειος δεν έχει νόημα, εάν περιορίζεται σε μία εφήμερη πανήγυρη ή απλώς σε κάποιους εγκωμιαστικούς λόγους, ας εστιάσουμε εν συντομία στο περιεχόμενο της σημερινής εορτής και επετείου, αλλά και στην παρουσία της ιεράς και περιπύστου εικόνας της Υπεραγίας Θεοτόκου της Σουμελά, της μητέρας των Ποντίων. Στην ιερά μορφή της συνοψίζονται ούτως ή άλλως δύο αλληλένδετα στοιχεία του Γένους μας: η **ιστορική του μνήμη και η πίστη του στον Χριστό**. Οι διωγμοί που υπέμειναν οι πατέρες και οι μητέρες μας ήταν και εθνικοί και θρησκευτικοί, γιατί ο Ελληνισμός από τότε που γνώρισε τον Χριστό ουδέποτε διαχώρισε την υπόστασή του και την πορεία του από την Ορθόδοξη πίστη. Και εάν επέτυχε να επιβιώσει ανά τους αιώνες, διερχόμενος και αυτός διά πυρός και σιδήρου και μαχαίρας και αγχόνης, όπως ο εορταζόμενος και τιμώμενος σήμερα άγιος ιερομάρτυς Ελευθέριος και η ευσεβής μητέρα του, η αγία μάρτυς Ανθία, το επέτυχε χάρη στην καρτερία την οποία επέδειξε, χάρη στη θέλησή του να αγωνισθεί για να μείνει σταθερός και αμετακίνητος στην **ορθόδοξη πίστη** και στις παραδόσεις των πατέρων και των αγίων· χάρη στη θέλησή του να μην αρνηθεί ούτε την εθνική του ταυτότητα αλλά ούτε και τον

μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος

© Γιάννης Ναλμπάντης

© Γιάννης Ναλμπάντης

© Γιάννης Ναλμπάντης

Ολόκληρη η ομιλία του Μητροπολίτη Βεροίας

Ο Σεβασμιώτατος **Μητροπολίτης Βεροίας** κ. Παντελεήμων στην ομιλία του κατά το πολυαρχιερατικό συλλείτουργο τόνισε:

«Έξέστησαν καθορώντα τά τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα, Ἱεράρχα, τήν σήν καρτερίαν, δι' ἧς καταβέβληκας ... τόν δεινόν κοσμοκράτορα», ψάλλει ὁ ἱερός ὕμνογράφος πρὸς τιμὴν τοῦ ἑορταζομένου σήμερα ἁγίου ἐνδόξου ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου, στὸν ὁποῖο εἶναι ἀφιερωμένος ὁ ἱστορικός αὐτός ναός τῆς Ἀλεξανδρουπόλεως καὶ ὁ ὁποῖος ἑορτάζει φέτος 100 χρόνια ἱστορίας.

Τιμᾶ ὁ εὐσεβὴς καὶ πιστὸς λαὸς τῆς Ἀλεξανδρουπόλεως, γηγενεῖς καὶ ἀπόγονοι προσφύγων ἀπὸ τῆς ἀλησμόνητης πατρίδος τοῦ Πόντου, τῆς Καππαδοκίας καὶ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ἕναν ἐπίσκοπο τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἕναν ὁμολογητὴ τῆς πίστεως, ἕναν μάρτυρα τῆς ἀληθείας, ὁ ὁποῖος διῆλθε ὄντως διὰ πυρός καὶ σιδήρου, στὰ ὁποῖα τὸν ὑπέβαλαν οἱ διώκτες τῆς πίστεως καὶ ἐξῆλθε «εἰς ἀναψυχὴν», στὴν ἀναψυχὴ «τῆς ἐλευθερίας τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ», καὶ ἔγινε ὑπόδειγμα τῆς ἐλευθερίας «ἦν Χριστὸς ἡμᾶς ἠλευθέρωσεν».

Τιμᾶ ὅμως μαζί μέ τὸν ἅγιο ἱερομάρτυρα Ἐλευθέριο καὶ συνορτάζει τὴν ἁγία μητέρα του, τὴν ἁγία μάρτυρα Ἀνθία, ἡ ὁποία δέν ὑπέμεινε μόνο τό μαρτύριο τῆς μητρικῆς τῆς καρδίας, βλέποντας τὸν υἱό της νὰ ὑποφέρει τὰ φρικτὰ βασανιστήρια, προσευχόμενη στὸν Θεό νὰ μείνει ὁ Ἐλευθέριος «πιστὸς ἄχρι θανάτου», ἀλλὰ ἀνεδείχθη καὶ ἡ ἴδια μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ὑπομένοντας γιὰ χάρι του τὸν ἀποκεφαλισμό.

Σήμερα ὅμως στὸν περικαλλῆ αὐτὸν ἱερό ναὸ τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου, τοῦ ὁποῖου πανηγυρίζουμε τό ἰωβηλαῖο τῶν ἑκατὸ ἐτῶν ἀπὸ τὴν ἀνέγερσή του, δέν ἐξίστανται «τά τῶν ἀγγέλων στρατεύματα» μόνο γιὰ τὴν καρτερίαν τοῦ ἑορταζομένου ἁγίου ἱερομάρτυρος καὶ προστάτου του. Ἐξίστανται καὶ τιμοῦν καὶ τὴν παρουσία τῆς ἱερᾶς καὶ θαυματουργοῦ καὶ πανσέπτου εἰκόνας τῆς Παναγίας τῆς Σουμελᾶ, ἡ ὁποία ἦλθε αὐτές τῆς ἡμέρες γιὰ νὰ συνορτάσει μαζί σας τὴν λαμπρὴ ἐπέτειο τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Ἐλευθερίου. Γιὰ νὰ τιμήσει ὡς ἄλλη

στοργική μητέρα τόν έκλεκτό μάρτυρα τῆς πίστεως στόν Υἱό της, τόν ἅγιο ἱερομάρτυρα Ἐλευθέριο, ἀλλά καί τούς εὐσεβεῖς καί πιστούς πρόσφυγες, οἱ ὅποιοι ἀφοῦ ὑπέμειναν καρτερικά γιά αἰῶνες τούς διωγμούς καί τίς ταλαιπωρίες πού τούς ἐπεφύλαξαν ὁ φανατισμός καί τό μίσος πρός τή χριστιανική πίστη καί τήν ἑλληνική ταυτότητα καί ἱστορία, ἀναγκάσθηκαν νά ἐκριζωθοῦν βίαια καί ἄδικο καί νά πάρουν τόν δρόμο τῆς προσφυγιᾶς γιά νά φθάσουν ἄλλοι ἐδῶ, στήν πόλη σας, καί ἄλλοι σέ ἄλλα μέρη τῆς Ἑλλάδος καί τῆς οἰκουμένης.

Δέν ἦταν δυνατόν ἡ Σουμελιώτισσα Παναγία, ἡ μητέρα τῶν Ποντίων καί ὄλων τῶν προσφύγων, πρόσφυγας καί ἡ ἴδια γιά τήν ἀγάπη τῶν παιδιῶν της, πού καί ἐκεῖνα τήν ἀνταποδίδουν μέ τόν σεβασμό καί τήν τιμή τους αἰῶνες τώρα, ἀλλά καί τό Σωματεῖο «Παναγία Σουμελᾶ», πού διακονεῖ ἀκούραστα τήν ἱερή εἰκόνα στό νέο κατοικητήριό της, στό ὄρος Βέρμιο τῆς Ἡμαθίας, καί τό Ἱερό Προσκύνημά της, νά μήν ἀνταποκριθοῦν μέ χαρά στό καρδιακό αἶτημα τῶν εὐλαβῶν τέκνων της ἐδῶ στήν Ἀλεξανδρούπολη ἀλλά καί τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου σας, κυρίου Ἀνθίμου, ὁ ὁποῖος ἀπό εὐλάβεια πρός τήν Παναγία ἀλλά καί ἀπό ἀγάπη πρός τό ποιμνιό του κάλεσε τήν Παναγία νά εἶναι σήμερα ἐδῶ, κοντά σας.

Καί ἔτσι εἴμεθα ὅλοι ἐδῶ, μέ τήν εὐγενῆ πρόσκλησή σας, Ἅγιε Ἀλεξανδρουπόλεως, γιά νά τιμήσουμε τήν ἱστορική αὐτή ἐπέτειο τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Ἐλευθερίου, τήν προσφορά καί τόν κόπο τῶν πατέρων σας, οἱ ὅποιοι σέ δύσκολες ἐποχές ἀνήγειραν τόν περικαλλῆ αὐτόν ναό πρός τιμήν τοῦ ἁγίου Ἐλευθερίου, μέ τήν πνευματική καθοδήγηση καί ἔμπνευση τοῦ ἀοιδίμου πρώτου Μητροπολίτου Ἀλεξανδρουπόλεως,

τοῦ ἀπό Ἀγκύρας, Γερβασίου Σαρασίτου, τοῦ καταγομένου ἀπό τήν Ἀργυρούπολη τοῦ Πόντου, ὁ ὁποῖος καί ἀναπαύεται στόν αὐλαιο χῶρο τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ ναοῦ. Ἔχουμε τήν πεποίθηση ὅτι ἡ μακαρία ψυχή του θά παρίσταται σήμερα νοερά, εὐφραινόμενη γιά τήν ἐόρτιο αὐτή ἐπέτειο τοῦ ναοῦ, παρουσία τῆς σεβασμίας καί χαριτοβρύτου εἰκόνας τῆς Παναγίας Σουμελᾶ, καί γιά τήν ἀθρόα συμμετοχή τῶν πνευματικῶν αὐτοῦ ἐκγόνων στήν ἱερά πανήγυρη τοῦ ἱστορικοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Ἐλευθερίου καί τήν ἐορτή τῆς ἱεράς μνήμης του.

“Ἡ ἱστορική του μνήμη καί ἡ πίστη του στον Χριστό”

Ἐπειδή ὅμως καμία ἐορτή καί καμία ἐπέτειος δέν ἔχει νόημα, ἐάν περιορίζεται σέ μία ἐφήμερη πανήγυρη ἢ ἀπλῶς σέ κάποιους ἐγκωμιαστικούς λόγους, ἄς ἐστιάσουμε ἐν συντομίᾳ στό περιεχόμενο τῆς σημερινῆς ἐορτῆς καί ἐπετείου, ἀλλά καί στήν παρουσία τῆς ἱεράς καί περιπύστου εἰκόνας τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Σουμελᾶ, τῆς μητέρας τῶν Ποντίων.

Στήν ἱερά μορφή της συνοψίζονται οὕτως ἢ ἄλλως δύο ἀλληλένδετα στοιχεῖα τοῦ Γένους μας: ἡ ἱστορική του μνήμη καί ἡ πίστη του στόν Χριστό. Οἱ διωγμοί πού ὑπέμειναν οἱ πατέρες καί οἱ μητέρες μας ἦταν καί ἐθνικοί καί θρησκευτικοί, γιὰτί ὁ Ἑλληνισμός ἀπό τότε πού γνώρισε τόν Χριστό οὐδέποτε διαχώρισε τήν ὑπόστασή του καί τήν πορεία του ἀπό τήν Ὁρθόδοξη πίστη. Καί ἐάν ἐπέτυχε νά ἐπιβιώσει ἀνά τούς αἰῶνες, διερχόμενος καί αὐτός διά πυρός καί σιδήρου καί μαχαίρας καί ἀγχόνης, ὅπως ὁ ἐορταζόμενος καί τιμώμενος σήμερα ἅγιος ἱερομάρτυς

Ἐλευθέριος καί ἡ εὐσεβής μητέρα του, ἡ ἅγια μάρτυς Ἀνθία, τό ἐπέτυχε χάρη στήν καρτερία τήν ὁποία ἐπέδειξε, χάρη στή θέλησή του νά ἀγωνισθεῖ γιά νά μείνει σταθερός καί ἀμετακίνητος στήν ὀρθόδοξη πίστη καί στίς παραδόσεις τῶν πατέρων καί τῶν ἁγίων· χάρη στή θέλησή του νά μήν ἀρνηθεῖ οὔτε τήν ἐθνική του ταυτότητα ἀλλά οὔτε καί τόν ἀκατάλυτο σύνδεσμό του μέ τήν Ἐκκλησία.

Καί αὐτό θά πρέπει νά συνεχίσουμε νά κάνουμε καί ἐμεῖς, τιμώντας τούς πατέρες μας καί τούς ἁγίους τῆς Ἐκκλησίας μας. **Νά συνεχίσουμε ἐδραῖοι καί ἀμετακίνητοι ὄχι σέ ἕνα ἄψυχο καί μουσειακό παρελθόν, ἀλλά στή ζῶσα παράδοση τῆς πίστεώς μας** καί στά αἰετόροα νάματα τῆς ἐλληνικῆς μας ταυτότητος καί τοῦ πολιτισμοῦ μας.

“Να διεκδικήσουμε με τη χάρη της Παναγίας μητέρας μας, της Υπεραγίας Θεοτόκου, τη δική μας ιδιαιτερότητα ως Ορθοδόξων και ως Ελλήνων”

Σέ ἕναν κόσμο στόν ὁποῖο ἡ ἰδιαιτερότητα διεκδικεῖ τά δικαιώματά της ἔναντι μιᾶς ὁμογενοποιήσεως τῶν ἀνθρώπων ἐν ὀνόματι τῆς παγκοσμιοποιήσεως, ἔχουμε χρέος καί εὐθύνη, ἐμπνευόμενοι ἀπό τούς ἀγῶνες καί τήν καρτερία τῶν ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας καί τῶν πατέρων μας, νά διεκδικήσουμε μέ τή χάρη τῆς Παναγίας μητέρας μας, τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τή δική μας ἰδιαιτερότητα ὡς Ὁρθοδόξων καί ὡς Ἑλλήνων, ὡς πιστῶν τέκνων τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία ἔχει λόγο ζωῆς καί στόν σύγχρονο κόσμο, τόν κόσμο τῆς τεχνολογίας καί τῆς τεχνητῆς νοημοσύνης. Ἔχει λόγο ζωῆς, γιατί τόν ἀντλεῖ ἀπό τόν Χριστό, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ Ζωή, καί τόν διοχετεύει στόν κόσμο διά τῆς Παναγίας Μητέρας του καί διά τῶν ἁγίων του.

Μέ αυτές τίς ταπεινές σκέψεις θά ήθελα νά εύχαριστήσω πάλιν καί πολλάκις από καρδίας τόν Σεβασμιώτατο Ποιμενάρχη σας καί προσφιλή έν Χριστῷ ἀδελφό, Μητροπολίτη Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἄνθιμο, καθώς καί τά Συμβούλια ὄλων τῶν Ποντιακῶν Συλλόγων καί τῶν Προσφυγικῶν Σωματείων γιά τήν εὐγενῆ πρόσκλησή του καί τή φιλόφρονα ὑποδοχή καί φιλοξενία του, ἀλλά καί γιά τήν εὐκαιρία πού μᾶς προσέφερε νά συνεορτάσουμε μαζί σας τήν 100ή ἐπέτειο τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Ἐλευθερίου, τόν ὁποῖο ἀνίδρυσαν οἱ πατέρες σας.

Εύχομαι ταπεινά ή χάρη τής θαυματουργού εικόνας τής Παναγίας Σουμελά, τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ θησαυρίσματος τοῦ ποντιακοῦ καί προσφυγικοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἀλλά καί τοῦ προστάτου σας ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου, τή μνήμη του ὁποίου τιμήσαμε, νά εἶναι πλούσια σέ ὅλους μας.

